

tror jeg, om, hvor meget politisk rammeregulering der skal til, for at markedet kan køre.

Vi er nok ret enige om, at når vi snakker om infrastruktur, så har staten et ansvar for at lægge en god infrastruktur og gøre det muligt at bygge, men når det kommer til ønsket om at have nogle politiske målsætninger, så har ministeren og regeringen en berøringsangst, synes jeg, over for politiske målsætninger, som jeg slet ikke forstår. Jeg forstår den ikke, for vi har politiske målsætninger inden for spareområdet, og vi går og advokerer i resten af verden for, at vi skal have politiske målsætninger i Europa og i FN, men det eneste sted, hvor regeringen ikke vil have politiske målsætninger, hvad angår vedvarende energi, er i Danmark.

Jeg taler ikke om, at vi skal have detailmålsætninger inden for hver eneste energigren osv. Jeg taler om en overordnet målsætning, og når jeg tror, den er vigtig, er det, fordi erhvervslivet fortæller os, at den er vigtig. Erhvervslivet har brug for et fyrstårn, der lyser i mørket, og som de skal navigere efter. De skal vide, at et bredt flertal i Folketinget mener det her alvorligt ikke bare i de næste 3 eller 4 år, men i de næste 10, 20, 30 år, for det er den investeringshorisont, som nogle af de her investeringer kræver.

Jeg håber, at ministeren opfatter det som en invitation til en god politisk diskussion og ikke andet, for jeg forstår simpelt hen ikke begrundelsen. Vi er enige om, at når det kommer til midlerne med hensyn til at opnå målsætningerne, så kan og skal markedet spille en meget stor rolle, men markedet kan efter min mening ikke erstatte de politiske målsætninger.

Kl. 11.40

Så har jeg et par enkelte ord om de konkrete sektorer eller områder. Biobrændstoffer er vældig meget oppe i tiden. Jeg er sådan set enig med både regeringen og Enhedslisten i, at der, hvor det store potentiale er, er anden generation, og derfor skal der satses benhårdt her. Det er rart, at regeringen har sat en sæbekassebil til 200 mio. kr. på vejen; det er vi glade for. Når vi har brugt det med sæbekassebilen som billede, er det, fordi det jo altså er 50 mio. kr. om året, og det, der har været det helt klare signal fra hele energisektoren, som jo også har været inde og fremlægge det for Energiudvalget – og her snakker jeg så om alle de kommercielle aktører – er, at det første skridt koster 300 mio. kr. første år, for det er det, det første demonstrationsanlæg koster. Jeg tror simpelt hen ikke, at de her 50

mio. kr. om året er nok til at få de kommercielle aktører med.

Derudover har vi altså en EU-forpligtelse, som ligger betydeligt tidligere ude i horisonten, og jeg kan ikke se, hvordan regeringen, uanset at den ikke ønsker det, vil opnå det mål, som alle andre lande i EU har tilsluttet sig – der er ved at blive lavet en åbningsskrivelse til Danmark – hvis ikke det er ved at gøre, hvad jeg tror er det absolut billigste og mest omkostningseffektive, nemlig ved simpelt hen at iblande en vis procentdel i den benzin, vi har.

Det vil gøre, at en tankfuld benzin koster 2 kr. ekstra. Det synes jeg er til at overse; det tror jeg også forbrugerne synes er til at overse, især i de her tider, hvor man lever med forskelle på flere hundrede kroner i forhold til at tanke en tankfuld benzin den ene eller den anden dag.

Så er der vind. Vind er jo desværre gået i stå. Der ligger en masse forude, som måske kommer, men der er ikke sket noget som helst endnu, og derfor synes jeg, vi bliver nødt til at kigge både på nye placeringer for vindmøller og på bedre afregningspriser.

Der er biogas. Jeg vil gerne sige, at vi er meget, meget opsatte på, at vi skal nå målene inden for biogas. Vi tror, at vi i fællesskab er kommet til at sætte en for lav afregningspris på biogas. Vi vil foreslå, at vi i hvert fald pristalsregulerer den og ikke gør den, om jeg så må sige, tidsbegrænset. Vi synes, det er vigtigt at få gang i biogas, som jo er et meget effektivt brændsel. Det er også mere effektivt – det har alle jo ret i – end førstegenerationsbiobrændsler. Biogas er betydeligt mere effektivt, men der er bare det, at biogas ikke kan erstatte benzinen, og derfor er det ikke et enten-eller, men for os at se et både-og.

Endelig som den sidste og vigtige pointe: Hele transportsektoren bliver vi nødt til at kigge på ikke bare i forhold til at udskifte brændsel, men også i forhold til at få en besparelse. Det er den eneste sektor, hvor det ikke er lykkedes Danmark at lave en besparelse, og hvorfor det? Fordi det er den eneste sektor, vil jeg sige til ministeren, hvor vi ikke har haft nogen målsætninger.

Hvad er grunden til, at Danmark siden starten af 1970'erne har kunnet fastholde sit energiforbrug på det samme niveau, mens Finlands og alle andre landes er eksploderet? Det er, fordi Danmark havde en målsætning om, at det ikke skulle stige. Og derfor fik vi teknologierne; derfor fik vi markedsindretningen. Vi kan ikke und-